

CULTURA ESPECTACLES

Rosa Novell dirigeix el seu segon Brossa, després d'haver portat la batuta a 'Olga sola', el 1999, i haver fins i tot participat en el muntatge de 'Quiriquibú', de Fabià Puigserver, el 1976 ■ MIQUEL ANGLARILL

Rosa Novell dirigeix a la Sala Petita del TNC 'El dia del profeta', la primera obra de teatre del poeta barceloní que passa per l'esquiú escenari de les Glòries

Brossa per a tothom

Andreu Gomila
BARCELONA

El dia del profeta comença amb tres lampistes que busquen fer llum, a les fosques. Parlen sense vergonya i amb claredat, com si ningú no els escoltés. "En aquest país tothom toca les castanyoles", diu un, com si no fos cosa seva. Una frase que recorda aquella mítica rèplica de la Secundina, de *Primera història d'Esther*, d'Espriu: "Mani qui mani, una sempre es

queda de portera". Llençatge popular i directe, d'un autor, Joan Brossa, que es vist com a difícil, fosc i elitista, més per culpa del desconeixement que no pas de la realitat. Rosa Novell serà l'encarregada, a partir del 31 de gener, de fer entrar el poeta al TNC. Dotze anys ha trigat el teatre públic català a representar una peça de Brossa. I, a banda de Hermann Bonnin, segurament és la persona més adient per executar el projecte –fins i

tot ha rebut la benedicció dels brossians—. El 1976 ja va participar en el muntatge que Fabià Puigserver va fer de *Quiriquibú*, i el 1999 va dirigir amb èxit *Olga sola*, a l'Espai Brossa. Coneixer l'autor és imprescindible per no perdre's.

Novell explica a l'AVUI que Sergi Belbel, el director artístic del TNC, li va donar a triar tres obres: *El dia del profeta*, *Quiriquibú* i una peça dedicada a Ignasi Iglésias. "Jo volia fer una obra seva de petit format, que

m'agrada molt. I em va dir que no, que volia gran format. Llavors em va donar una setmana per triar una altra obra. Em vaig llegir els sis volums de l'obra completa, atacada. I al final vaig veure que n'hi havia una, *El Sarau*, que m'agradaria fer algun dia, però no tenia els actors en aquell moment. Com que no els teia, vaig dir, saps què: posats a quedar-me'n una, potser em quedo la que m'han proposat". A Novell també l'apassionava una cosa d'aquesta

peça, el títol: "Ja em va passar amb *Olga sola*. Que bé que sona, em deia".

Compromís polític i social
L'actriu ara esdevinguda directora tenia clar que el Brossa que volia mostrar no és el tòpic, el que es veia a TV3 als anys 80, amb el copalta i fent jocs de mans. "Brossa no és només això. Volia anar una mica més enllà, mostra aquest personatge tan atractiu que és Joan Brossa. La gent el desconeix. Em va agradar

molt d'*El dia del profeta* aquest compromís polític i social, compromís ètic amb el seu país, la seva llengua. I volia fugir una mica d'aquesta imatge d'algú simpàtic i divertit, que fa jocs de mans. I ell era punyent, dur, difícil". I, sobretot, a instàncies de Belbel, havia de muntar un Brossa per a tothom.

"Haviem d'estrenar una obra amb un rigor brutal, però que resultés atractiva per al gran públic. Es poden fer molts experi-

1 i 2. Manel Dueso interpreta diferents papers i fins i tot juga amb la imatge de Joan Brossa **3. Rosa Renom i Mònica Glaenzel** també intervien en aquesta producció del TNC **4. Isaac Alcayde i la mateixa Renom** en un altre moment del muntatge ■ DAVID RUANO

ments en un lloc per a 50 o 100 persones, però aquí volia obrir les portes d'una vegada per totes a Brossa", explica Novell. El desconeixement de l'obra teatral del poeta el va palesar ahir l'actriu Mònica Glaenzel durant la roda de premsa, en afirmar rotudament que, amb 37 anys, no en sabia res llevat del que pot veure al carrer (poemes visuals). Amb *El dia del profeta*, potser, alguna cosa canviarà.

Anticlericalisme

El text sembla dispers, ja que transcorren paral·lelament històries diferents. A banda del diàleg entre els lampistes, l'acció es trasllada al segle VIII a.C. i trobem el profeta Amós i també ens transporta a un despatx, que podríem veure com a tenebrós, amb Sa Excel·lència i Sa Eminència, és a dir, el dictador i el capítos de l'Església. Novell, tanmateix, descarta qualsevol oportunisme a

"Volia fugir una mica d'aquesta imatge d'algú simpàtic i divertit, que fa jocs de mans"

l'hora de triar l'obra, tot i els exabruptes dels bisbes espanyols de les últimes setmanes. "Ha estat una casualitat. Això de finals d'any, de la manifestació de Madrid, amb el bisbe de València i el Rouco Varela, va ser espectacular. Aquella Església casposa, que no té res a veure amb els creients. L'Església és un poder i jo em carrego aquest poder, que sovint és un poder corrupte. I Brossa era rabiósament anticlerical", ens explica Novell.

Brossa, de fet, era antitot, un rebel en essència. Ella el va conèixer, gràcies a Fabià Puigserver. "Va ser com si m'obrissin una porta que no sabia que existís. Vaig descobrir un món de gent molt més moderna, especial. No tocava de

peus a terra. Va ser molt important per a mi conèixer tot això en acabar la carrera, l'any 76. Va ser com a *Alicia al país de les meravelles*: vaig passar a l'altra banda del mirall", diu l'actriu i directora.

Teló de vellut

Els espectador més perspicaces i amb més bagatge trobaran alguna picada d'ullet al cofundador del Teatre Lliure. Gràcies a Puigserver, Novell ha trobat "la pauta" a seguir: "Assajant *El dia del profeta* pensava què feia Fabià, per què ho feia d'aquella manera. I vaig dir-me: seguiré aquesta línia. La pauta, el full en blanc, no estava tan en blanc. Hi ha una manera de fer i jo hi era. Ho vaig tenir en compte i es veurà, espero". Així que la Sala Petita del TNC es convertirà en un teatre, amb teló de vellut vermell inclòs. "I no saps el que em va costar aconseguir-lo... No faré cap altra obra sense teló!", exclama. ■